

alt sammen er. I dette Tilfælde er de Tillægsafgifter, der blev indført i den saakaldte Valutalov af December 1924, jo særlig rettet imod Vin, Silke og Pelsvarer. Vi maa ogsaa fremhæve, at da Formaålet, nemlig Støtten af den danske Valuta, nu er bortfaldet, er der ikke nogen umiddelbar Anledning til at gaa ind derpaa, hvis det ikke var saadan, at vi i Henhold til Ministerens Udtalelse og af, hvad vi i øvrigt kan slutte os til, maatte mene, at det hele Kompleks udgør et samlet Hele, og at der er særlige Forhold — og navnlig vi fra vor Side lægger Vægt derpaa —, der taler til Fordel for, at man ikke mir nichts dir nichts afskaffer disse Afgifter, men ogsaa tager denne Side af Sagen, altsaa Punkt 4, Valutalovens Tillægsafgifter, op til samlet Undersøgelse og Overvejelse med det Formaal for Øje at afpasse de forskellige Foranstaltninger til hinanden og faa et for det hele gavnligt Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, der øjensynlig heller ikke var en Tilhænger af de enkelte specielle Afgifter, der stadig maa holde for, men som dog har stemt for disse i sin Tid, gjorde den Bemærkning, at dette altsaa betød en Skatteforhøjelse, og at det var ganske eklatant, idet hvis man ikke skred til Fornyelse af denne Lov, vilde Punkt 4 falde bort. Men akkurat det samme gælder jo om Punkterne 1, 2 og 3. Hvorfor det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kommer i saa stærk Affekt overfor Vin, Silke og Pelsvarer under Punkt 4, er mig ikke rigtig begribeligt, da det jo delvis er de samme Varer, der gaar igen i Punkterne 1 og 2, i alt Fald under Punkt 1. Da jo alle de herhenhørende Bestemmelser — og det er Forholdets Kærne — af sig selv vil løbe ud den 31. December i Aar, hvis de ikke fornyes eller Rigsdagen tager anden Bestemmelse, og man maa erkende, at disse Ting hører sammen, at man ikke kan lovgive rationelt, saaledes som vi ønsker det, for alt dette under eet, uden at de forskellige Sætter afpasses efter hinanden, og da det maa være ganske klart, at den Tid, hertil vil kræves, absolut ikke er til Raadighed i dette Øjeblik, kan vi fra vor Side slutte os til Lovforslaget og skal medvirke til dets Gennemførelse under de Forudsætninger, jeg her har fremhævet. Men vi maa rigtignok betone, at det forudsætter, at man i god Tid tager den samlede Overvejelse af disse og maaske tilsvarende Spørgsmaal op til Behandling, saaledes at vi kan komme til en Lovgivning paa dette Omraade, der giver den højst fornødne Sikkerhed for Dispositionerne i Erhvervslivet, der er truet i saa mangfoldige

Henseender og navnlig ved den Maade, hvorpaa man nu er blevet tvunget til at lovgive. Jeg vil endnu en Gang fremhæve, at man handler her under Tvang, at det ikke kan tilskrives den nuværende Regering, men at Forholdene har gjort det til en Nødvendighed, en ubehagelig Nødvendighed, at gaa til en Udskydelse af de Tidspunkter, der var sat, og vi fra vor Side haaber, at man til Gengæld maa kunne naa til et godt, holdbart og reelt Resultat ved de Forhandlinger, der nu paa Regeringens Initiativ vil finde Sted i den nærmeste Fremtid, saa vidt vi har forstaaet.

Dahlgaard: Den højtærede Finansminister har begrundet Lovforslaget om Forlængelse i 3 Maaneder af Gyldigheden af disse fire Love med Nødvendigheden af at tilvejebringe den fornødne Tid for den nye Regering og derefter for Rigsdagen til Overvejelse af Spørgsmaalet om eventuelle Ændringer i eller Bortfald af disse fire Love. Vi fra vor Side erkender det berettigede heri og betragter det som en Følge af, at Efteraarssmaanederne, hvori disse Overvejelser skulde have fundet Sted, er medgaaet til Valget.

Dog vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger vedrørende to af de paagældende Love, nemlig Loven om Kriseværnstold paa Cigarer og Afgiftsloven vedrørende Valutaforanstaltninger.

Hvad angaar Kriseværnstolden paa Cigarer, gennemførtes den jo af Ministeriet Neergaard i 1923 med en Forhøjelse af Tolden fra 2 Kr. 80 Ø. til 6 Kr. pr. kg, og derefter er der, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup rigtigt bemærkede, gennemført en Forhøjelse til 7 Kr. 20 Ø., men det var en Forhøjelse, som ikke i og for sig betød nogen Forøgelse af Beskyttelsen, idet den var en Følge af en Forhøjelse af Raastoftolden paa Tobak — en Forhøjelse, der fandt Sted 1. Februar 1924 — med 1 Kr. pr. kg. Den Forhøjelse, som fandt Sted i 1923 af Beskyttelsen indenfor Cigarindustrien, var jo overordentlig stor og kom i Virkeligheden til at virke praktisk talt som et Forbud mod Indførsel af Cigarer. Man vil se det, naar man ser paa Indførselstallene. I Kriseaaret 1922 indførtes her til Landet 468 000 kg Cigarer; i 1924, efter at Krisetolden var kommet til at virke, var denne Indførsel gaaet ned til 32 000 kg, og i 1925 var den yderligere gaaet ned til 22 000 kg. Man vil se, hvad denne Told i Virkeligheden har betydet, naar man sammenholder denne Indførsel med den normale Indførsel, som fandt Sted forud for